

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ НА ТАКСІ ТА ЛЕГКОВИМИ АВТОМОБІЛЯМИ НА ЗАМОВЛЕННЯ

Цей Закон визначає основні засади господарської діяльності у сфері перевезення пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені терміни вживаються в такому значенні:

1) автомобільний перевізник – фізична особа – підприємець або юридична особа, яка здійснює на комерційній основі чи за власний кошт перевезення пасажирів на таксі або легковими автомобілями на замовлення;

2) автомобільний самозайнятий перевізник – фізична особа – суб'єкт господарювання, яка здійснює на комерційній основі чи за власний кошт перевезення пасажирів на таксі або легковими автомобілями на замовлення без застосування праці найманих водіїв;

3) автомобільний перевізник на таксі – суб'єкт господарювання, у тому числі автомобільний самозайнятий перевізник, що здійснює на комерційній основі чи за власний кошт перевезення пасажирів на таксі;

4) автомобільний перевізник легковими автомобілями на замовлення – суб'єкт господарювання, у тому числі автомобільний самозайнятий перевізник, який надає послуги з перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення;

5) державний реєстр автомобільних перевізників (далі – Реєстр перевізників) - єдиний загальнодержавний реєстр відомостей про автомобільних перевізників на таксі та автомобільних перевізників легковими автомобілями на замовлення, що містить відомості, передбачені цим Законом;

6) державний реєстр інформаційно-диспетчерських служб таксі та інформаційно-диспетчерських служб легкових автомобілів на замовлення (далі – Реєстр ІДС) – єдиний загальнодержавний реєстр відомостей щодо інформаційно-диспетчерських служб таксі та інформаційно-диспетчерських служб легкових автомобілів на замовлення;

7) диспетчерське управління – прийняття засобами зв'язку інформації про потребу у послугах перевезення пасажирів, передача у встановленому законом порядку інформації про замовника автомобільному перевізнику, інформування замовника про послугу з перевезення та автомобільного перевізника, облік замовлень на надання послуг з перевезення пасажирів, моніторинг стану виконання послуг з перевезення пасажирів;

8) електронний таксометр - складова частина програмного комплексу інформаційно-диспетчерської служби для визначення вартості перевезення

(мобільний додаток, GPS-таксометр тощо), що відповідає вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України;

9) інформаційно-диспетчерська служба – суб'єкт господарювання, що надає інформаційні послуги щодо диспетчерського управління з перевезень пасажирів на таксі або легковими автомобілями на замовлення та включений до Реєстру ІДС;

10) легковий автомобіль на замовлення – легковий автомобіль загального призначення, відомості про який внесені до Реєстру перевізників, що використовується автомобільним перевізником на замовлення для надання послуг з перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення на підставі договору з інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення;

11) оператор Реєстру перевізників - Рада Міністрів Автономної Республіки Крим та обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації; акредитовані інформаційно-диспетчерська служба таксі та інформаційно-диспетчерська служба легкових автомобілів на замовлення, акредитований автомобільний перевізник на таксі, що здійснюють внесення відомостей до Реєстру перевізників у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

12) таксі – спеціалізований транспортний засіб - легковий автомобіль, відомості про який внесені до Реєстру перевізників, що використовується автомобільним перевізником на таксі для надання послуг з перевезення пасажирів на таксі, зовнішньо обладнаний розпізнавальним ліхтарем оранжевого кольору, який встановлюється на даху автомобіля, який має нанесені композиції з квадратів, розташованих у шаховому порядку на дверцятах автомобіля з лівого та правого боків, призначений для надання послуг з перевезення пасажирів в індивідуальному порядку і який має право рухатись по смузі для руху маршрутних транспортних засобів та по окремій смузі руху у пунктах пропуску через державний кордон України;

13) стоянка таксі – складова вулично-дорожньої мережі, позначена відповідно до правил дорожнього руху і призначена для зупинки, стоянки та замовлення таксі.

Стаття 2. Сфера дії цього Закону

1. Цей Закон регулює відносини між автомобільними перевізниками, інформаційно-диспетчерськими службами, замовниками перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, пасажирями, власниками транспортних засобів, а також їх відносини з юридичними та фізичними особами – суб'єктами підприємницької діяльності, які забезпечують діяльність автомобільного транспорту та безпеку перевезень.

Стаття 3. Система органів державного регулювання та контролю

1. Верховна Рада України визначає основні напрями державної політики у сфері перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення, законодавчі основи її реалізації.

2. Кабінет Міністрів України:

1) здійснює загальне державне регулювання перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення;

2) затверджує правила надання послуг з перевезення пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення;

3) затверджує ліцензійні умови надання послуг з перевезень пасажирів на таксі.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері автомобільного транспорту, забезпечує:

1) формування та реалізацію державної політики у сфері перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення;

2) нормативно-правове регулювання у сфері перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення;

3) визначення пріоритетних напрямів розвитку перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення.

Нормативно-правові акти центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, прийняті в межах його компетенції, обов'язкові до виконання на території України.

4. Реалізація державної політики у сфері перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення здійснюється через центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті, місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

5. Центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті, здійснює в межах своїх повноважень:

1) державний нагляд (контроль) за дотриманням автомобільними перевізниками та автомобільними самозайнятими перевізниками, інформаційно-диспетчерськими службами вимог законодавства, норм та стандартів на автомобільному транспорті;

2) ведення Реєстру ІДС;

3) ведення Реєстру перевізників;

4) інші повноваження, визначені законами України.

6. На території України центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті, у сфері міжнародних автомобільних перевезень здійснює:

1) контроль наявності, видачу дозвільних документів на виконання перевезень та контроль відповідності виду перевезення, що фактично виконується;

2) контроль за виконанням автомобільними перевізниками на таксі та автомобільними перевізниками легковими автомобілями на замовлення вимог міжнародних договорів України з питань міжнародних автомобільних перевезень;

3) контроль технічного, санітарного та екологічного стану транспортних засобів, що впливає на безпеку руху та екологічну ситуацію;

4) контроль за дотриманням перевізниками вимог Європейської угоди щодо роботи екіпажів транспортних засобів, які виконують міжнародні автомобільні перевезення.

7. У пунктах пропуску через державний кордон України центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну митну політику, у сфері міжнародних автомобільних перевезень здійснює:

1) контроль наявності дозвільних документів на виконання перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення;

2) контроль сплати автомобільними перевізниками штрафів чи виконання приписів органів контролю;

3) ведення обліку автомобільних транспортних засобів, що здійснюють міжнародні перевезення пасажирів.

8. Державному контролю підлягають усі транспортні засоби українських та іноземних автомобільних перевізників, що здійснюють автомобільні перевезення пасажирів на території України та інформаційно-диспетчерські служби, що надають інформаційні послуги щодо диспетчерського управління на території України.

9. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну митну політику, здійснює у пунктах пропуску через державний кордон України документальний контроль за дотриманням автомобільними перевізниками на таксі та автомобільними перевізниками легковими автомобілями на замовлення законодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень.

10. Рада Міністрів Автономної Республіки Крим та обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації:

1) формують мережі стоянок таксі в аеропортах, автомобільних та залізничних вокзалах і станціях, інших інфраструктурних об'єктах, де є попит на послуги з перевезення пасажирів на таксі, або вулично-дорожній мережі;

2) здійснюють видачу ліцензій на перевезення пасажирів на таксі та забезпечують внесення до Реєстру перевізників відомостей, передбачених цим Законом;

3) забезпечують включення суб'єктів господарювання до Реєстру ІДС;

4) здійснюють акредитацію інформаційно-диспетчерських служб таксі та інформаційно-диспетчерських служб легкових автомобілів на замовлення як операторів Реєстру перевізників;

5) здійснюють в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці згідно з Конституцією та законами України контроль за дотриманням законодавства у сфері перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення;

б) здійснюють в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці згідно з Конституцією та законами України контроль за дотриманням інформаційно-диспетчерськими службами таксі та інформаційно-диспетчерськими службами легкових автомобілів на замовлення вимог чинного законодавства в галузі перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

11. Формування та ведення реєстру стоянок таксі покладається на виконавчий орган сільської, селищної, міської ради відповідного населеного пункту.

12. Державний контроль автомобільних перевізників на таксі та легковими автомобілями на замовлення на території України здійснюється в порядку, встановленому законом, а інформаційно-диспетчерських служб в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 4. Порядок ведення Реєстру перевізників та Реєстру ІДС

1. Центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті, забезпечує ведення Реєстру перевізників та Реєстру ІДС в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. Визначені цим Законом відомості про автомобільного перевізника на таксі, про видачу йому ліцензії на перевезення пасажирів на таксі, про транспортні засоби, які використовуються при наданні послуг з перевезення пасажирів на таксі, про водіїв та уповноважених осіб автомобільного перевізника на таксі вносяться до Реєстру перевізників органом ліцензування перевезень пасажирів на таксі. Відомості про транспортні засоби, які використовуються при наданні послуг з перевезення пасажирів на таксі, про водіїв та уповноважених осіб автомобільного перевізника на таксі також вносяться до Реєстру перевізників оператором Реєстру перевізників в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3. Визначені цим Законом відомості про автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення, про транспортні засоби, які використовуються при наданні послуг з перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення, та про водіїв автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення вносяться до Реєстру перевізників оператором Реєстру перевізників в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

4. Рада Міністрів Автономної Республіки Крим та обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації здійснюють внесення відомостей про інформаційно-диспетчерські служби таксі та інформаційно-диспетчерські служби легкових автомобілів на замовлення до Реєстру ІДС в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

5. Рада Міністрів Автономної Республіки Крим та обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації здійснюють акредитацію інформаційно-диспетчерської служби таксі та інформаційно-диспетчерської служби легкових автомобілів на замовлення, а також автомобільних перевізників на таксі, як операторів Реєстру перевізників в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 5. Правові підстави здійснення перевезень пасажирів на таксі

1. Автомобільний перевізник на таксі може здійснювати перевезення пасажирів на таксі після видачі йому ліцензії на перевезення пасажирів на таксі, та внесення оператором Реєстру перевізників відомостей про автомобільного перевізника на таксі, про транспортні засоби, які використовуються ним при наданні послуг з перевезення пасажирів на таксі та про водіїв автомобільного перевізника на таксі до Реєстру перевізників. Автомобільний перевізник на таксі може отримувати замовлення про перевезення на таксі через інформаційно-диспетчерську службу таксі лише після укладення з такою службою договору про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління.

2. Порядок ліцензування перевезень пасажирів на таксі встановлюється Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності» та ліцензійними умовами, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

3. На правовідносини, що регулюються цим Законом також розповсюджуються положення Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» стосовно внесення відомостей щодо рішення органу ліцензування про видачу суб'єкту господарювання ліцензії на перевезення пасажирів на таксі до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань.

4. Органом ліцензування перевезень пасажирів на таксі є Рада Міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації в межах адміністративно-територіальної одиниці місцезнаходження (місця проживання), та/або місця здійснення господарської

діяльності в сфері перевезення пасажирів на таксі автомобільного перевізника на таксі, які здійснюють видачу ліцензій на перевезення пасажирів на таксі.

5. У день прийняття рішення органом ліцензування про видачу автомобільному перевізнику на таксі ліцензії забезпечується внесення до Реєстру перевізників відомостей про автомобільного перевізника на таксі, про транспортні засоби, які використовуються при наданні послуг з перевезення пасажирів на таксі та про водіїв автомобільного перевізника на таксі.

6. Орган ліцензування після включення ним, визначених цією статтею відомостей до Реєстру перевізників, надає автомобільному перевізнику на таксі витяг з Реєстру перевізників.

7. У разі зміни та доповнення інформації про транспортні засоби, про водіїв та уповноважених осіб автомобільного перевізника на таксі після видачі ліцензії такі зміни та доповнення вносяться до Реєстру перевізників:

- 1) органом ліцензування;
- 2) самим автомобільним перевізником на таксі, якщо він є оператором Реєстру перевізників;
- 3) інформаційно-диспетчерською службою таксі, що є оператором Реєстру перевізників, з якою автомобільним перевізником на таксі укладено договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління.

8. Автомобільний перевізник на таксі має право передавати свої функції автомобільного перевізника на таксі стосовно всіх або окремих транспортних засобів, які використовуються ним при наданні послуг з перевезення пасажирів на таксі, іншій особі на підставі відповідного договору. В такому випадку не вимагається одержання особою, якій передаються функції автомобільного перевізника на таксі, ліцензії на перевезення пасажирів на таксі за умови, що автомобільний перевізник на таксі несе відповідальність за дотримання такою особою встановлених цим Законом вимог. Особа, якій передані функції автомобільного перевізника на таксі, є уповноваженою особою автомобільного перевізника на таксі стосовно транспортних засобів, зазначених у договорі з автомобільним перевізником на таксі. Інформація про таку уповноважену особу підлягає внесенню до Реєстру перевізників в обов'язковому порядку.

Стаття 6. Правові підстави здійснення перевезень пасажирів легковими автомобілями на замовлення

1. Автомобільний перевізник легковими автомобілями на замовлення може здійснювати перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення тільки після укладення договору з інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення та внесення оператором Реєстру перевізників відомостей про автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення, про транспортні засоби, які використовуються ним при наданні послуг з перевезення пасажирів легковими автомобілями на

замовлення та про водіїв автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення до Реєстру перевізників.

2. Оператор Реєстру перевізників після внесення ним, визначених цією статтею відомостей до Реєстру перевізників, надає автомобільному перевізнику легковими автомобілями на замовлення витяг з Реєстру перевізників.

3. Оператор Реєстру перевізників до внесення до Реєстру перевізників відомостей про автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення, про транспортні засоби, які використовуються при наданні послуг з перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення та про водіїв автомобільного перевізника на замовлення, перевіряє відповідність автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення, його транспортних засобів та водіїв, встановленим цим Законом вимогам, і несе відповідальність за достовірність внесених ним відомостей. Автомобільний перевізник легковими автомобілями на замовлення несе відповідальність за достовірність документів, що надаються ним оператору Реєстру перевізників для внесення відомостей до Реєстру перевізників.

4. У випадку виявлення внесення інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення, яка є акредитованим оператором Реєстру перевізників недостовірних відомостей про автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення, та/або про транспортні засоби, які використовуються при наданні послуг з перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення, та/або про водіїв автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення при відсутності у такого автомобільного перевізника чинного договору з інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення, доступ такої інформаційно-диспетчерської служби легкових автомобілів на замовлення до Реєстру перевізників тимчасово обмежується або забороняється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7. Страхування на автомобільному транспорті

1. Автомобільні перевізники на таксі та автомобільні перевізники легковими автомобілями на замовлення зобов'язані бути страхувальниками з обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті.

2. Інформаційно-диспетчерські служби таксі можуть бути страхувальниками з обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті на підставі договору, що укладається між ними та автомобільними перевізниками на таксі.

3. Інформаційно-диспетчерські служби легкових автомобілів на замовлення можуть бути страхувальниками з обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті на підставі договору, що укладається між ними та автомобільними перевізниками легковими автомобілями на замовлення.

4. У випадках, зазначених у частинах другій та третій цієї статті, передбачені цим Законом вимоги щодо обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті до автомобільних перевізників на таксі та автомобільних перевізників легковими автомобілями на замовлення не застосовуються.

5. Порядок здійснення автомобільними перевізниками на таксі, автомобільними перевізниками легковими автомобілями на замовлення та інформаційно-диспетчерськими службами обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 8. Вимоги до легкового автомобіля, що здійснює перевезення пасажирів на таксі

1. Легковий автомобіль, що здійснює перевезення пасажирів на таксі, обладнується розпізнавальним ліхтарем оранжевого кольору на даху автомобіля, на дверцята якого з лівого та правого боків наносяться кольорографічні схеми (композиції з квадратів, розташованих у шаховому порядку).

2. Легковий автомобіль, що здійснює перевезення пасажирів на таксі може бути обладнаний електронним таксометром.

3. Зареєстровані легкові автомобілі, на які встановлюється обладнання та кольорографічні схеми таксі і які використовуються для надання послуг з перевезень пасажирів на таксі, додатковій державній перереєстрації не підлягають.

4. У разі використання автомобільним перевізником або водієм легкового автомобіля, що має обладнання та/або кольорографічні схеми ідентичні таксі або такі, що схожі з таксі, вважається, що такий автомобільний перевізник або водій надають послуги з перевезення пасажирів на таксі.

5. В автомобілі таксі в обов'язковому порядку на видному місці розміщується:

- інформація про автомобільного перевізника на таксі, водія, ліцензію на перевезення пасажирів на таксі;

- інформація про дату та номер договору, укладеного між автомобільним перевізником на таксі та інформаційно-диспетчерською службою таксі, у разі отримання замовлення через інформаційно-диспетчерську службу таксі;

- інформація про договір з обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті.

6. В автомобілі таксі в обов'язковому порядку в доступному місці розміщується:

- копію витягу з рішення про видачу ліцензії на перевезення пасажирів на таксі;

- копія витягу з Реєстру перевізників.

Стаття 9. Вимоги до легкового автомобіля на замовлення

1. В легковому автомобілі на замовленні в обов'язковому порядку на видному місці розміщується:

- інформація про автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення, водія;

- інформація про дату та номер договору, укладеного між автомобільним перевізником легковими автомобілями на замовлення та інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення;

- інформація про договір з обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті.

2. В легковому автомобілі на замовлення в обов'язковому порядку в доступному місці розміщується копія витягу з Реєстру перевізників.

Стаття 10. Засади діяльності автомобільного перевізника на таксі

1. Послуги з перевезення пасажирів на таксі надаються на підставі усного або письмового, в тому числі електронного, договору між замовником та автомобільним перевізником на таксі або між замовником та інформаційно-диспетчерською службою таксі.

2. Договір про перевезення пасажирів на таксі укладається замовником безпосередньо з автомобільним перевізником на таксі (його уповноваженою особою), або через інформаційно-диспетчерську службу таксі усно або письмово, в тому числі, за телефоном або з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем (інтернет-додатків тощо).

Послуги з перевезення пасажирів на таксі можуть надаватися у порядку черги на стоянках таксі та на шляху прямування таксі.

3. Вартість перевезення пасажирів на таксі визначається:

- 1) домовленістю автомобільного перевізника на таксі із замовником;

- 2) автомобільним перевізником на таксі з використанням електронного таксометру;

- 3) інформаційно-диспетчерською службою таксі за фіксованим тарифом або з використанням електронного таксометру.

Стаття 11. Засади діяльності автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення

1. Послуги з перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення надаються на підставі сукупності наступних документів:

договору автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення з інформаційно-диспетчерської службою легкових автомобілів на замовлення;

договору замовника з інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення, укладеного усно або письмово, в тому числі, за телефоном або з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем (інтернет-додатків тощо);

підтвердження про укладення договору з замовником, що надається інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення замовнику та автомобільному перевізнику легковими автомобілями на замовлення за допомогою електронних та інформаційно-телекомунікаційних систем (в тому числі за допомогою смс-повідомлень, інтернет-додатків тощо).

2. Послуги з перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення не можуть надаватися на стоянках таксі та на шляху прямування автомобіля фізичним або юридичним особам.

3. У разі відсутності при перевезенні пасажирів у автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення та водія легкового автомобіля на замовлення договорів та підтверджень, передбачених цією статтею, а також у разі надання ними послуг з перевезення пасажирів у заборонених цією статтею місцях, вважається, що автомобільний перевізник легковими автомобілями на замовлення та водій легкового автомобіля на замовлення здійснюють перевезення пасажирів на таксі без отримання ліцензії на перевезення пасажирів на таксі в установленому порядку.

4. Вартість перевезення пасажирів автомобілями на замовлення визначається виключно інформаційно-диспетчерською службою автомобілів на замовлення за фіксованим тарифом або з використанням електронного таксометру.

Стаття 12. Основні права та обов'язки автомобільного перевізника на таксі

1. Автомобільний перевізник на таксі має право:

1) отримувати замовлення на перевезення пасажирів та здійснювати посадку пасажирів на стоянках таксі або вулично-дорожній мережі, у разі якщо зупинку транспортного засобу не заборонено правилами дорожнього руху;

2) рухатись вулично-дорожньою мережею по смузі для руху маршрутних транспортних засобів та по окремій смузі руху у пунктах пропуску через державний кордон України;

3) укладати договір лише з однією інформаційно-диспетчерською службою таксі про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління.

2. Автомобільний перевізник на таксі зобов'язаний:

1) утримувати транспортні засоби в належному технічному та санітарному стані, що відповідає законодавству, забезпечувати їх своєчасне подання для надання послуги;

2) надавати послуги з перевезення пасажирів лише у межах договору між ним та замовником або договору між замовником та інформаційно-диспетчерською службою таксі;

3) мати в наявності договір, укладений між ним та інформаційно-диспетчерською службою таксі, у разі отримання замовлення через інформаційно-диспетчерську службу таксі й інформацію про дату та номер такого договору, розміщену у салоні автомобіля таксі на видному місці;

4) мати в наявності підтвердження про укладення договору з замовником, надане інформаційно-диспетчерською службою таксі в письмовому, в тому числі електронному (зокрема, за допомогою смс-повідомлень, інтернет-додатків тощо) вигляді, у разі отримання замовлення через інформаційно-диспетчерську службу таксі;

5) мати інформацію про автомобільного перевізника на таксі, водія, ліцензію на перевезення пасажирів на таксі у салоні автомобіля таксі, розміщену на видному місці;

б) мати копію витягу з Реєстру перевізників та витягу з рішення про видачу ліцензії на перевезення пасажирів на таксі у салоні автомобіля таксі, розміщену в доступному місці;

7) здійснити обов'язкове особисте страхування від нещасних випадків на транспорті, крім випадків, коли страхувальником з обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті виступає інформаційно-диспетчерська служба таксі, і мати інформацію про договір з обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті у салоні автомобіля таксі, розміщену на видному місці.

Стаття 13. Основні права та обов'язки автомобільного перевізника на замовлення

1. Автомобільний перевізник легковими автомобілями на замовлення має право:

1) надавати послуги перевезень легковими автомобілями на замовлення в порядку і на підставах, визначених цим Законом;

2) укладати договори про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління одночасно з декількома інформаційно-диспетчерськими службами легкових автомобілів на замовлення.

2. Автомобільний перевізник легковими автомобілями на замовлення зобов'язаний:

1) утримувати транспортні засоби в належному технічному та санітарному стані, що відповідає законодавству, забезпечувати їх своєчасне подання для надання послуги;

2) надавати послуги з перевезення пасажирів лише у межах договору між замовником та інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення;

3) мати в наявності договір, укладений між ним та інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення й інформацію про дату та номер такого договору, розміщену у салоні легкового автомобіля на замовлення на видному місці;

4) мати в наявності підтвердження про укладення договору з замовником, надане інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення в письмовому, в тому числі електронному (зокрема, за допомогою смс-повідомлень, інтернет-додатків тощо) вигляді;

5) мати копію витягу з Реєстру перевізників у салоні легкового автомобіля на замовлення, розміщену в доступному місці;

6) мати інформацію про автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення та водія, розміщену на видному місці у салоні легкового автомобіля на замовлення;

7) здійснити обов'язкове особисте страхування від нещасних випадків на транспорті, крім випадків, коли страхувальником з обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті виступає інформаційно-диспетчерська служба легкових автомобілів на замовлення, і мати інформацію про договір з обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті у салоні легкового автомобіля на замовлення, розміщену на видному місці.

Стаття 14. Вимоги до автомобільного перевізника на таксі та автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення

1. Автомобільний перевізник на таксі та автомобільний перевізник легковими автомобілями на замовлення повинен:

1) виконувати вимоги цього Закону та інших законодавчих і нормативно-правових актів України у сфері перевезення пасажирів;

2) утримувати транспортні засоби в належному технічному і санітарному стані та забезпечувати їх зберігання відповідно до вимог законодавства;

3) забезпечувати контроль технічного і санітарного стану транспортних засобів перед виїздом для надання послуг;

4) забезпечувати умови праці та відпочинку водіїв згідно з вимогами законодавства;

5) забезпечувати водіїв відповідною документацією на перевезення пасажирів.

Стаття 15. Інформаційні послуги щодо диспетчерського управління

1. Інформаційні послуги щодо диспетчерського управління відповідно до цього Закону надаються інформаційно-диспетчерськими службами двох видів:

1) інформаційно-диспетчерська служба таксі;

2) інформаційно-диспетчерська служба легкових автомобілів на замовлення.

2. Суб'єкт господарювання набуває статусу інформаційно-диспетчерської служби таксі або інформаційно-диспетчерської служби легкових автомобілів на замовлення з дня включення до Реєстру ІДС як інформаційно-диспетчерської служби відповідного виду.

3. Інформаційні послуги щодо диспетчерського управління надаються інформаційно-диспетчерськими службами на підставі письмового, в тому числі електронного договору, який укладається:

1) інформаційно-диспетчерською службою таксі – з автомобільними перевізниками на таксі;

2) інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення – з автомобільними перевізниками легковими автомобілями на замовлення.

4. Інформаційно-диспетчерська служба повинна відповідати наступним вимогам:

1) бути зареєстрованою як суб'єкт господарювання (фізична особа-підприємець або юридична особа) або як представництво іноземного суб'єкта господарської діяльності в Україні;

2) бути зареєстрованою у якості платника податків в Україні згідно з законодавством України;

3) вести журнал обліку замовлень у письмовій, в тому числі електронній формі;

4) зберігати протягом трьох років та надавати на вимогу посадових осіб уповноважених або контролюючих органів такі документи або інформацію:

оригінали договорів про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління;

паперову або електронну форму журналу обліку замовлень та здійснених перевезень.

5. Рада Міністрів Автономної Республіки Крим та обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації здійснюють в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці згідно з Конституцією та законами

України контроль за дотриманням інформаційно-диспетчерськими службами вимог чинного законодавства в галузі перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України

Стаття 16. Права та обов'язки інформаційно-диспетчерської служби таксі

1. Інформаційно-диспетчерська служба таксі має право:

1) вести облік осіб, які здійснюють недостовірні виклики таксі або порушують законодавство про перевезення пасажирів на таксі чи громадський порядок, а також використовувати дані такого обліку у своїй діяльності;

2) вести облік автомобільних перевізників на таксі, які порушують встановлені цим Законом вимоги, та водіїв й уповноважених осіб автомобільних перевізників на таксі, які порушують Правила дорожнього руху, а також використовувати дані такого обліку у своїй діяльності;

3) в односторонньому порядку розірвати договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління у разі здійснення перевезень пасажирів на таксі автомобілем таксі в неналежному технічному та санітарному стані, систематичного (два і більше рази протягом одного календарного року) незабезпечення своєчасного подання автомобіля для посадки пасажирів, систематичного (два і більше рази протягом одного календарного року) порушення автомобільним перевізником на таксі встановлених цим Законом вимог, систематичного (два і більше рази протягом одного календарного року) порушення водіями та уповноваженими особами автомобільного перевізника на таксі Правил дорожнього руху, порушення автомобільним перевізником на таксі умов договору, укладеного з інформаційно-диспетчерською службою таксі;

4) мати необмежену кількість засобів зв'язку, мати власний веб-сайт (веб-сайти), номер (номери) телефону, тощо.

2. Інформаційно-диспетчерська служба таксі зобов'язана:

1) надавати інформаційні послуги щодо диспетчерського управління виключно на підставі договору укладеного у письмовій, в тому числі електронній, формі з автомобільним перевізником на таксі;

2) перед укладанням договору про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління перевіряти наявність в автомобільного перевізника на таксі чинного договору обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті, крім випадків, коли страхувальником з обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті виступає інформаційно-диспетчерська служба таксі, ліцензії на перевезення пасажирів на таксі, включення автомобільного перевізника на таксі до Реєстру перевізників, що має підтверджуватися відповідними документами;

3) забезпечувати передачу інформації засобами та видами зв'язку, які не створюють небезпеки для водія та пасажирів під час руху транспортного засобу;

4) вести у письмовій, в тому числі електронній, формі журнал обліку замовлень та здійснених перевезень пасажирів, що повинен містити в собі інформацію про місце посадки та пункт призначення, дату і час опрацювання замовлення, дату і час подачі автомобіля, номер телефону замовника перевезення, інформацію про тариф перевезення, про автомобіль таксі, автомобільного перевізника на таксі (для юридичних осіб – код ЄДРПОУ, для фізичних осіб – реєстраційний номер облікової картки платника податків), марку автомобіля, інформацію про ліцензію автомобільного перевізника на таксі, дату та номер договору страхування, укладеного автомобільним перевізником згідно з вимогами цього Закону;

5) надавати, у випадках, визначених законодавством, посадовим особам органів, що здійснюють державний нагляд (контроль) у сфері перевезень, правоохоронним органам, органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику на їх письмову вимогу інформацію, що міститься у журналі обліку замовлень, а також інформацію щодо укладених договорів про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління та інформацію про відповідні автомобілі та їх водіїв;

6) повідомляти засобами електронного або телефонного зв'язку пасажира до його посадки про: номерний знак, марку та модель транспортного засобу, час прибуття транспортного засобу, місце посадки та пункт призначення, про найменування інформаційно-диспетчерської служби;

7) після завершення поїздки направляти замовнику за допомогою електронних та інформаційно-телекомунікаційних систем інформацію про місце посадки та пункт призначення, дату і час подачі автомобіля, тариф перевезення, про автомобіль таксі, автомобільного перевізника на таксі (для юридичних осіб – код ЄДРПОУ, для фізичних осіб – реєстраційний номер облікової картки платника податків), марку автомобіля, інформацію про ліцензію автомобільного перевізника на таксі (щодо автомобільних перевізників на таксі), дату та номер договору страхування, укладеного автомобільним перевізником згідно з вимогами цього Закону, дату та номер договору про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління, укладеного з автомобільним перевізником на таксі;

8) інформувати центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику про суми доходів, отриманих автомобільними перевізниками на таксі, з якими укладені договори про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління, в порядку і строки, визначені законодавством;

9) виконувати інші обов'язки, що випливають з цього Закону.

3. Інформаційно-диспетчерській службі таксі заборонено:

1) опрацьовувати інформацію про замовлення таксі без укладення з автомобільними перевізниками на таксі письмових, в тому числі електронних, договорів про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління;

2) укладати договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління з особами, які не мають чинного договору обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті, крім випадків, коли страхувальником з обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті виступає інформаційно-диспетчерська служба таксі;

3) укладати договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління з автомобільними перевізниками, які не мають відповідної ліцензії на перевезення пасажирів на таксі та не включені до Реєстру перевізників;

4) передавати інформацію про замовлення будь-яким особам, з якими не укладено договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління в сфері перевезень пасажирів на таксі.

Стаття 17. Права та обов'язки інформаційно-диспетчерської служби легкових автомобілів на замовлення

1. Інформаційно-диспетчерська служба легкових автомобілів на замовлення має право:

1) вести облік осіб, які здійснюють недостовірні виклики легкових автомобілів на замовлення або порушують законодавство про перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення чи громадський порядок, а також використовувати дані такого обліку у своїй діяльності;

2) вести облік автомобільних перевізників легковими автомобілями на замовлення, які порушуються встановлені цим Законом вимоги та водіїв автомобільних перевізників на замовлення, які порушують Правила дорожнього руху, а також використовувати дані такого обліку у своїй діяльності;

3) в односторонньому порядку розірвати договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління у разі здійснення перевезень пасажирів легковими автомобілями на замовлення легковим автомобілем на замовлення в неналежному технічному та санітарному стані, систематичного (два і більше рази протягом одного календарного року), незабезпечення своєчасного подання автомобіля для посадки пасажирів, систематичного (два і більше рази протягом одного календарного року) порушення автомобільним перевізником легковими автомобілями на замовлення встановленим цим Законом вимог, систематичного (два і більше рази протягом одного календарного року) порушення водіями автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення Правил дорожнього руху, порушення автомобільним перевізником легковими автомобілями на замовлення умов

договору, укладеного з інформаційно-диспетчерської службою легкових автомобілів на замовлення;

4) мати необмежену кількість засобів зв'язку, мати власний веб-сайт (веб-сайти), номер (номери) телефону тощо.

2. Інформаційно-диспетчерська служба легкових автомобілів на замовлення зобов'язана:

1) надавати інформаційні послуги щодо диспетчерського управління виключно на підставі договору укладеного у письмовій, в тому числі електронній, формі з автомобільним перевізником легковими автомобілями на замовлення;

2) перед укладанням договору про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління перевіряти наявність в автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення чинного договору обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті, крім випадків, коли страхувальником з обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті виступає інформаційно-диспетчерська служба легкових автомобілів на замовлення, відповідність стану здоров'я, відсутність судимості за тяжкі та особливо тяжкі злочини у водіїв автомобільних перевізників легковими автомобілями на замовлення, а також додержання ними інших встановлених цим Законом вимог, що має підтверджуватися відповідними документами;

3) забезпечувати передачу інформації засобами та видами зв'язку, які не створюють небезпеки для водія та пасажирів під час руху транспортного засобу;

4) вести у письмовій, у тому числі електронній, формі журнал обліку замовлень та здійснених перевезень пасажирів, що повинен містити в собі інформацію про місце посадки та пункт призначення, дату і час опрацювання замовлення, дату і час подачі автомобіля, номер телефону замовника перевезення, інформацію про тариф перевезення, про легковий автомобіль на замовлення, автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення (для юридичних осіб – код ЄДРПОУ, для фізичних осіб – реєстраційний номер облікової картки платника податків), марку автомобіля, дату та номер договору страхування, укладеного автомобільним перевізником згідно з вимогами цього Закону;

5) надавати, у випадках, визначених законодавством, посадовим особам органів, що здійснюють державний нагляд (контроль) у сфері перевезень, правоохоронним органам, органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику на їх письмову вимогу інформацію, що міститься у журналі обліку замовлень, а також інформацію щодо укладених договорів про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління та інформацію про відповідні автомобілі та їх водіїв;

б) повідомляти засобами електронного або телефонного зв'язку пасажирів до його посадки про: тариф, номерний знак, марку та модель транспортного

засобу, час прибуття транспортного засобу, місце посадки та пункт призначення та про найменування інформаційно-диспетчерської служби;

7) після завершення поїздки направляти замовнику за допомогою електронних та інформаційно-телекомунікаційних систем інформацію про місце посадки та пункт призначення, дату і час подачі автомобіля, тариф перевезення, про легковий автомобіль на замовлення, автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення (для юридичних осіб – код ЄДРПОУ, для фізичних осіб – реєстраційний номер облікової картки платника податків), марку автомобіля, дату та номер договору страхування, укладеного автомобільним перевізником згідно з вимогами цього Закону;

8) інформувати центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику про суми доходів, отриманих автомобільними перевізниками легковими автомобілями на замовлення, з якими укладені договори про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління, в порядку та строки, визначені законодавством;

9) виконувати інші обов'язки, що випливають з цього Закону.

3. Інформаційно-диспетчерській службі легкових автомобілів на замовлення заборонено:

1) опрацьовувати інформацію про замовлення легкових автомобілів на замовлення без укладення письмових, в тому числі електронних, договорів про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління з автомобільними перевізниками легковими автомобілями на замовлення та/або не включених до Реєстру перевізників;

2) укладати договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління з особами, які не мають чинного договору обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті, крім випадків, коли страхувальником з обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті виступає інформаційно-диспетчерська служба легкових автомобілів на замовлення;

3) укладати договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління з автомобільними перевізниками, які не відповідають встановленим цим Законом вимогам;

4) передавати інформацію про замовлення будь-яким особам, з якими не укладено договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління в сфері перевезень пасажирів легковими автомобілями на замовлення.

Стаття 18. Документи, на підставі яких виконуються перевезення пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення

1. Документами для здійснення перевезень пасажирів на таксі є:

1) для автомобільного перевізника на таксі – витяг з рішення про видачу ліцензії на перевезення пасажирів на таксі, витяг з Реєстру перевізників, оригінал діючого договору обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті або страхового полісу, завірена інформаційно-диспетчерською службою таксі копія діючого договору, укладеного з інформаційно-диспетчерською службою таксі (у разі отримання замовлення через інформаційно-диспетчерську службу), інші документи, передбачені законодавством України;

2) для водія таксі – посвідчення водія відповідної категорії, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу, страховий поліс обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті, інші документи, передбачені законодавством України;

3) для автомобільного самозайнятого перевізника на таксі – витяг з рішення про видачу ліцензії на перевезення пасажирів на таксі, витяг з Реєстру перевізників; оригінал діючого договору обов'язкового особистого страхування від нещасного випадку на транспорті або страхового полісу, оригінал діючого договору, укладеного з інформаційно-диспетчерською службою таксі (у разі отримання замовлення через інформаційно-диспетчерську службу), посвідчення водія відповідної категорії, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу, сервісна книжка, медична довідка.

2. Документами для здійснення перевезень легковими автомобілями на замовлення є:

1) для автомобільного перевізника – витяг з Реєстру перевізників, завірена інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення копія діючого договору, укладеного з інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення, оригінал діючого договору обов'язкового особистого страхування від нещасного випадку на транспорті або страхового полісу, інші документи, передбачені законодавством України;

2) для водія – посвідчення водія відповідної категорії, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу, страховий поліс обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті, інші документи, передбачені законодавством України;

3) для автомобільного самозайнятого перевізника легковими автомобілями на замовлення – копія витягу з Реєстру перевізників, оригінал діючого договору, укладеного з інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення, оригінал діючого договору обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на транспорті або страхового полісу, посвідчення водія відповідної категорії, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу, інші документи, передбачені законодавством України.

Стаття 19. Основні права та обов'язки водія таксі

1. Водій таксі має право:

1) мати доступ та здійснювати безоплатну зупинку та стоянку у межах платних майданчиків для паркування, у випадку якщо в місті/селищі не створена мережа стоянок таксі, в місцях де зупинку транспортного засобу не заборонено правилами дорожнього руху;

2) рухатись вулично-дорожньою мережею по смузї для руху маршрутних транспортних засобів та по окремій смузї руху у пунктах пропуску через державний кордон України;

3) відмовляти в наданні послуги замовнику, якщо:

пасажир має явні ознаки сп'яніння;

кількість осіб, які потребують обслуговування, перевищує кількість місць у легковому автомобілі;

багаж пасажирів не може бути вільно розміщений у багажнику чи салоні легкового автомобіля або може забруднити чи пошкодити його;

є обставини, що створюють загрозу життю, здоров'ю або майну водія, пасажирів, інших учасників дорожнього руху.

2. Водій таксі зобов'язаний:

1) визначати вартість:

у разі домовленості автомобільного перевізника на таксі із замовником – в межах такої домовленості;

у разі визначення вартості автомобільним перевізником на таксі з використанням електронного таксометру – згідно з електронним таксометром;

у разі визначення вартості інформаційно-диспетчерською службою таксі за фіксованим тарифом або з використанням електронного таксометру - згідно із інформацією від інформаційно-диспетчерської служби таксі;

2) за вимогою пред'явити пасажирів обов'язкові для перевезень пасажирів на таксі документи;

3) здійснити перевезення до пункту призначення за визначеним пасажиром маршрутом або найкоротшим шляхом за згодою пасажирів;

4) забезпечувати безпеку дорожнього руху та створювати для пасажирів комфортні та безпечні умови під час перевезення;

5) виконувати правила надання послуг з перевезення пасажирів легковими автомобілями на таксі і технічної експлуатації легкового автомобіля.

3. Водію таксі забороняється:

1) надавати послуги з перевезення пасажирів іншим особам без згоди пасажирів, які знаходяться в транспортному засобі;

2) вимагати розмір оплати за поїздку, який не відповідає розміру оплати, визначеному відповідно до пункту першого частини другої цієї статті.

4. Водій таксі, інформація про якого належним чином внесена до Реєстру перевізників, є особою, уповноваженою автомобільним перевізником на таксі на здійснення перевезень на таксі, укладення договору з замовником та визначення вартості перевезення, а також на отримання інформації від інформаційно-диспетчерської служби таксі стосовно перевезень на таксі, які виконуються відповідним водієм.

Стаття 20. Основні права та обов'язки водія легкового автомобіля на замовлення

1. Водій легкового автомобіля на замовлення має право відмовляти в наданні послуги замовнику, якщо:

пасажир має явні ознаки сп'яніння;

кількість осіб, які потребують обслуговування, перевищує кількість місць у легковому автомобілі;

багаж пасажирів не може бути вільно розміщений у багажнику чи салоні легкового автомобіля або може забруднити чи пошкодити його;

є обставини, що створюють загрозу життю, здоров'ю або майну водія, пасажирів, інших учасників дорожнього руху.

2. Водій легкового автомобіля на замовлення зобов'язаний:

1) називати замовнику розмір оплати перевезення на замовлення, визначений інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення;

2) за вимогою пред'явити замовнику обов'язкові для перевезень легковими автомобілями на замовлення документи;

3) здійснити перевезення пасажирів відповідно до договору, укладеного між замовником та інформаційно-диспетчерською службою автомобілів на замовлення;

4) забезпечувати безпеку дорожнього руху та створювати для пасажирів комфортні та безпечні умови під час перевезення;

5) виконувати правила надання послуг з перевезення легковими автомобілями на замовлення і технічної експлуатації легкового автомобіля.

3. Водію легкового автомобіля на замовлення забороняється:

1) отримувати замовлення на перевезення безпосередньо від замовника, здійснювати посадку пасажирів на стоянках таксі або вулично-дорожній мережі;

2) самостійно визначати розмір оплати проїзду;

3) вимагати розмір оплати на надання послуги, який не відповідає розміру оплати, встановленому інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення;

4) мати доступ та здійснювати зупинку та стоянку у межах стоянок таксі, рухатись вулично-дорожньою мережею по смузї для руху маршрутних транспортних засобів та по окремій смузї руху у пунктах пропуску через державний кордон України;

5) надавати послуги з перевезення пасажирів на замовлення одночасно двом чи більше замовникам без їхньої згоди;

6) обладнувати автомобіль на замовлення зовнішніми ознаками, притаманними автомобілям таксі.

4. Водій легкового автомобіля на замовлення, інформація про якого належним чином внесена до Реєстру перевізників, є особою, уповноваженою автомобільним перевізником легковими автомобілями на замовлення на здійснення перевезень легковими автомобілями на замовлення та отримання інформації від інформаційно-диспетчерської служби легкових автомобілів на замовлення стосовно перевезень легковими автомобілями на замовлення, які виконуються відповідним водієм.

Стаття 21. Основні вимоги до водія таксі та водія легкового автомобіля на замовлення

1. Водіями таксі і легкових автомобілів на замовлення не можуть бути особи, які мають непогашену та/або незняту судимість за тяжкі та особливо тяжкі злочини, а також які перебувають на психіатричному чи наркологічному обліку, чи з інших підстав за станом здоров'я створюють небезпеку для інших учасників руху та пасажирів.

Стаття 22. Договори на перевезення пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення

1. Договір перевезення пасажирів на таксі є публічним та укладається між автомобільним перевізником на таксі та замовником або між замовником та інформаційно-диспетчерською службою таксі в письмовій, в тому числі електронній, або усній формі.

2. Договір перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення укладається виключно між інформаційно-диспетчерською службою автомобілів на замовлення та замовником в письмовій, в тому числі електронній, або усній формі шляхом звернення замовника до інформаційно-диспетчерської служби легкових автомобілів на замовлення з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем (телефон, інтернет-додаток тощо).

3. При укладенні договору на перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення інформаційно-диспетчерська служба легкових автомобілів на замовлення повинна узгодити із замовником: вартість перевезення, дату та час надання послуги, кількість пасажирів, номер та марку

легкового автомобіля, на якому будуть надаватися послуги, та інші умови за погодженням сторін.

Стаття 23. Договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління в сфері перевезень пасажирів на таксі

1. Договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління в сфері перевезень пасажирів на таксі – письмовий (в тому числі електронний) договір між інформаційно-диспетчерською службою таксі та автомобільним перевізником на таксі, за яким інформаційно-диспетчерська служба таксі зобов'язується від імені автомобільного перевізника на таксі укласти договори з замовниками перевезень пасажирів на таксі та надавати відповідному автомобільному перевізнику на таксі інформацію про замовника перевезення пасажирів на таксі та підтвердження про укладення з ним договору, а автомобільний перевізник на таксі зобов'язується виконувати перевезення пасажирів на таксі з дотриманням цього Закону та ліцензійних умов перевезень пасажирів на таксі.

Стаття 24. Договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління в сфері перевезень пасажирів легковими автомобілями на замовлення

1. Договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління в сфері перевезень пасажирів легковими автомобілями на замовлення – письмовий (в тому числі електронний) договір між інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення та відповідно автомобільним перевізником легковими автомобілями на замовлення, за яким інформаційно-диспетчерська служба легкових автомобілів на замовлення зобов'язується від імені автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення укласти договори з замовниками перевезень пасажирів легковими автомобілями на замовлення та надавати відповідному автомобільному перевізнику легковими автомобілями на замовлення інформацію про замовника та підтвердження про укладення з ним договору, а автомобільний перевізник легковими автомобілями на замовлення зобов'язується виконувати перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення з дотриманням вимог цього Закону.

Стаття 25. Відповідальність за порушення законодавства про перевезення пасажирів на таксі та перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення

1. Порушення законодавства України про перевезення пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення тягне за собою встановлену цим Законом та іншим законодавством України дисциплінарну, адміністративну, цивільну і кримінальну відповідальність.

2. Інформаційно-диспетчерські служби таксі несуть відповідальність за:

1) прийняття інформації про потребу у послугах перевезення пасажирів на таксі та/або забезпечення доступу до такої інформації, у тому числі через веб-сайти, автомобільним перевізникам на таксі інформаційно-диспетчерською службою таксі, що не включена до Реєстру ІДС як інформаційно-диспетчерська служба таксі, – у вигляді штрафу в розмірі від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) вчинення вказаного в пункті один частини другої цієї статті порушення повторно протягом одного календарного року – у вигляді штрафу в розмірі від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а також тимчасового обмеження або припинення функціонування веб-сайту такої інформаційно-диспетчерської служби таксі, номерів телефонів та інших засобів зв'язку в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

3) надання інформаційно-диспетчерською службою таксі доступу до інформації про потребу у послугах перевезення пасажирів автомобільним перевізникам, які не мають ліцензії на перевезення пасажирів на таксі та/або не включені до Реєстру перевізників, водіям автомобільних перевізників на таксі, чи будь-якій іншій особі, з якою такою службою не укладено договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління в сфері перевезень пасажирів на таксі, а також ненадання інформаційно-диспетчерською службою таксі визначеної законом інформації замовнику щодо надання послуг з перевезення пасажирів на таксі – у вигляді штрафу в розмірі від двох тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

4) вчинення вказаного в пункті три частини другої цієї статті порушення повторно протягом одного календарного року – у вигляді штрафу в розмірі від чотирьох тисяч до восьми тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а також тимчасового обмеження або припинення функціонування веб-сайту такої інформаційно-диспетчерської служби таксі, номерів телефонів та інших засобів зв'язку в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

5) надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління інформаційно-диспетчерською службою таксі через веб-сайти та/або із застосуванням номерів телефонів, відомості про які відсутні в Реєстрі ІДС, – у вигляді штрафу в розмірі трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

6) вчинення вказаного в пункті п'ять частини другої цієї статті порушення повторно протягом одного календарного року – у вигляді штрафу в розмірі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а також тимчасового обмеження або припинення функціонування веб-сайту такої інформаційно-диспетчерської служби таксі, номерів телефонів та інших засобів зв'язку в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3. Інформаційно-диспетчерські служби легкових автомобілів на замовлення несуть відповідальність за:

1) прийняття інформації про потребу у послугах перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення та/або забезпечення доступу до такої інформації, у тому числі через веб-сайти, автомобільним перевізникам легковими автомобілями на замовлення інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення, що не включена до Реєстру ІДС як інформаційно-диспетчерська служба легкових автомобілів на замовлення, – у вигляді штрафу в розмірі від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2) вчинення вказаного в пункті один частини третьої цієї статті порушення повторно протягом одного календарного року – у вигляді штрафу в розмірі від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а також тимчасового обмеження або припинення функціонування веб-сайту такої інформаційно-диспетчерської служби легкових автомобілів на замовлення, номерів телефонів та інших засобів зв'язку в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

3) надання інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення доступу до інформації про потребу у послугах перевезення пасажирів автомобільним перевізникам легковими автомобілями на замовлення, які не включені до Реєстру перевізників, водіям легкових автомобілів на замовлення чи будь-якій іншій особі, з якою такою службою не укладено договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління в сфері перевезень пасажирів легковими автомобілями на замовлення, а також ненадання інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення визначеної законом інформації замовнику щодо надання послуг з перевезення пасажирів – у вигляді штрафу в розмірі від двох тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

4) вчинення вказаного в пункті три частини третьої цієї статті порушення повторно протягом одного календарного року – у вигляді штрафу в розмірі від чотирьох тисяч до восьми тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а також тимчасового обмеження або припинення функціонування веб-сайту такої інформаційно-диспетчерської служби легкових автомобілів на замовлення, номерів телефонів та інших засобів зв'язку в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

5) надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення через веб-сайти та/або із застосуванням номерів телефонів, відомості про які відсутні в Реєстрі ІДС, – у вигляді штрафу в розмірі трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

б) вчинення вказаного в пункті п'ять частини третьої цієї статті порушення повторно протягом одного календарного року – у вигляді штрафу в розмірі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а також тимчасового обмеження або припинення функціонування веб-сайту такої інформаційно-диспетчерської служби легкових автомобілів на замовлення, номерів телефонів та інших засобів зв'язку в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

4. Рішення про накладання передбачених частинами другою та третьою цієї статті санкцій приймається посадовою особою органу, що здійснює включення відповідної інформаційно-диспетчерської служби до Реєстру ІДС в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Рішення про накладення санкцій, передбачених цією статтею, є виконавчим документом, який повинен відповідати вимогам, встановленим Законом України «Про виконавче провадження».

5. Посадові особи, визначені в частині четвертій цієї статі, у випадку виявлення порушень в діяльності інформаційно-диспетчерської служби, мають право вживати заходів щодо тимчасового обмеження або припинення функціонування веб-сайту такої інформаційно-диспетчерської служби, номерів телефонів та інших засобів зв'язку в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного після дня його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про автомобільний транспорт» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 22, ст.105 із наступними змінами) у частині, що стосується перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів:

1) Кодекс України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984, додаток до № 51, стаття 1122):

а) частину першу статті 24 доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹) тимчасове обмеження або припинення функціонування веб-сайту, номерів телефонів та інших засобів зв'язку»;

б) частину першу статті 25 викласти в такій редакції:

«Оплатне вилучення, конфіскація предметів та позбавлення права керування транспортними засобами можуть застосовуватися як основні, так і додаткові адміністративні стягнення; позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю та тимчасове обмеження або припинення функціонування веб-сайту, номерів телефонів та інших засобів зв'язку - тільки як додаткові; інші адміністративні стягнення, зазначені в частині першій статті 24 цього Кодексу, можуть застосовуватися тільки як основні»;

б) главу 3 доповнити статтею 28¹ такого змісту:

«Стаття 28¹. Тимчасове обмеження або припинення функціонування веб-сайту, номерів телефонів та інших засобів зв'язку

Тимчасове обмеження або припинення функціонування веб-сайту, номерів телефонів та інших засобів зв'язку є стягненням, яке накладається на особу, яка вчинила адміністративне правопорушення.

Тимчасове обмеження функціонування веб-сайту, номерів телефонів та інших засобів зв'язку призначається строком на один рік, коли його спеціально передбачено в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу»;

в) доповнити статтею 121-3 такого змісту:

«Стаття 121-3. Порушення законодавства про перевезення пасажирів на таксі та перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення інформаційно-диспетчерською службою та інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення

Прийняття інформації про потребу у послугах перевезення пасажирів на таксі та/або забезпечення доступу до такої інформації, у тому числі через веб-сайти, автомобільним перевізникам на таксі інформаційно-диспетчерською службою таксі, що не включена до Реєстру ІДС як інформаційно-диспетчерська служба таксі, –

тягнуть за собою накладення штрафу на фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та надають інформаційні послуги щодо диспетчерського управління з перевезень пасажирів на таксі, від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених частиною першою цієї статті, -

тягне за собою накладення штрафу на фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та надають інформаційні послуги щодо диспетчерського управління з перевезень пасажирів на таксі, від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та з тимчасовим обмеженням або припиненням функціонування веб-сайту, номерів телефонів та інших засобів зв'язку .

Надання інформаційно-диспетчерською службою таксі доступу до інформації про потребу у послугах перевезення пасажирів автомобільним перевізникам, які не мають ліцензії на перевезення пасажирів на таксі та/або не включені до Реєстру перевізників, водіям автомобільних перевізників на таксі, чи будь-якій іншій особі, з якою такою службою не укладено договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління в сфері перевезень пасажирів на таксі, а також ненадання інформаційно-диспетчерською службою таксі визначеної законом інформації замовнику щодо надання послуг з перевезення пасажирів на таксі, –

тягнуть за собою накладення штрафу на фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та надають інформаційні послуги щодо диспетчерського управління з перевезень пасажирів на таксі, від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених частиною третьою цієї статті, -

тягне за собою накладення штрафу на фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та надають інформаційні послуги щодо диспетчерського управління з перевезень пасажирів на таксі, від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та з тимчасовим обмеженням або припиненням функціонування веб-сайту, номерів телефонів та інших засобів зв'язку.

Надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління інформаційно-диспетчерською службою таксі через веб-сайти та/або із застосуванням номерів телефонів, відомості про які відсутні в Реєстрі ІДС, –

тягне за собою накладення штрафу на фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та надають інформаційні послуги щодо диспетчерського управління з перевезень пасажирів на таксі, від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення порушення, передбаченого частиною п'ятою цієї статті, -

тягне за собою накладення штрафу на фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та надають інформаційні послуги щодо диспетчерського управління з перевезень пасажирів на таксі, від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та з тимчасовим обмеженням або припиненням функціонування веб-сайту, номерів телефонів та інших засобів зв'язку.

Прийняття інформації про потребу у послугах перевезення пасажирів та/або забезпечення доступу до такої інформації, у тому числі через веб-сайти, автомобільним перевізникам, що не включена до Реєстру ІДС як інформаційно-диспетчерська служба легкових автомобілів на замовлення, –

тягнуть за собою накладення штрафу на фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та надають інформаційні послуги щодо диспетчерського управління легкових автомобілів на замовлення, від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб підприємств, установ і організацій

незалежно від форми власності від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених частиною сім цієї статті, -

тягне за собою накладення штрафу на фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та надають інформаційні послуги щодо диспетчерського управління легкових автомобілів на замовлення, від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та з тимчасовим обмеженням або припиненням функціонування веб-сайту, номерів телефонів та інших засобів зв'язку.

Надання інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення доступу до інформації про потребу у послугах перевезення пасажирів автомобільним перевізникам легковими автомобілями на замовлення, які не включені до Реєстру перевізників, водіям легкових автомобілів на замовлення чи будь-якій іншій особі, з якою такою службою не укладено договір про надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління в сфері перевезень пасажирів легковими автомобілями на замовлення, а також ненадання інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення визначеної законом інформації замовнику щодо надання послуг з перевезення пасажирів,

тягнуть за собою накладення штрафу на фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та надають інформаційні послуги щодо диспетчерського управління легкових автомобілів на замовлення, від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених частиною дев'ятою цієї статті, -

тягне за собою накладення штрафу на фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та надають інформаційні послуги щодо диспетчерського управління легкових автомобілів на замовлення, від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та з тимчасовим обмеженням або припиненням функціонування веб-сайту, номерів телефонів та інших засобів зв'язку.

Надання інформаційних послуг щодо диспетчерського управління інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення через веб-сайти та/або із застосуванням номерів телефонів, відомості про які відсутні в Реєстрі ІДС,

тягне за собою накладення штрафу на фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та надають інформаційні послуги щодо диспетчерського управління

легкових автомобілів на замовлення, від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення порушення, передбаченого частиною одинадцятою цієї статті, -

тягне за собою накладення штрафу на фізичних осіб, які не мають статусу підприємців та надають інформаційні послуги щодо диспетчерського управління легкових автомобілів на замовлення, від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності від _____ до _____ неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та з тимчасовим обмеженням або припиненням функціонування веб-сайту, номерів телефонів та інших засобів зв'язку;

г) доповнити статтю 126-1 наступного змісту:

«Стаття 126-1. Порушення законодавства про перевезення пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення

Надання послуг з перевезень пасажирів без оформлення документів, перелік яких визначений Законом України «Про перевезення пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення», -

тягне за собою накладення штрафу у розмірі від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Надання послуг з перевезення пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення без укладення договору обов'язкового особистого страхування від нещасного випадку на транспорті, -

тягне за собою накладення штрафу у розмірі трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стоянка легкового автомобіля, який не облаштований як таксі та/або не має чинної ліцензії на перевезення пасажирів на таксі, та посадка пасажирів на стоянці таксі, -

тягне за собою накладення штрафу у розмірі трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

г) у статті 164:

частину першу після слів «порушенням умов ліцензування» доповнити словами «(крім випадків, передбачених цієї статтею)»;

доповнити частинами третьою, четвертою, п'ятою та шостою такого змісту:

«Надання послуг з перевезення пасажирів на таксі без отримання ліцензії на перевезення пасажирів на таксі, -

тягне за собою накладення штрафу у розмірі від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Надання послуг з перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення без укладення договору з інформаційно-диспетчерською службою легкових автомобілів на замовлення та/або без внесення відомостей до Державного реєстру автомобільних перевізників, –

тягне за собою накладення штрафу у розмірі від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною третьою та четвертою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме правопорушення, або пов'язані з отриманням доходу у великих розмірах, –

тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі від двох тисяч до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порушення ліцензійних умов перевезення пасажирів на таксі, –

тягне за собою накладення штрафу у розмір від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.»

У зв'язку з цим, частини третю, четверту, п'яту та шосту вважати відповідно частинами сьомою, восьмою, дев'ятою та десятою;

д) доповнити статтею 219¹ наступного змісту:

«Адміністративні комісії при місцевих державних адміністраціях розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 121-3 цього Кодексу»;

е) статтю 221 слова «статті 164» замінити словами «частинами першою, другою, сьомою, восьмою та дев'ятою статті 164»;

є) статтю 222 після слів «частини перша, друга і четверта статті 126» доповнити словами «частини перша, друга, третя статті 126-1», після слів «стаття 161» доповнити словами «частини третя, четверта, п'ята та шоста статті 164»;

ж) пункт 2⁴ частини першої статті 255 викласти у наступній редакції:

«2⁴) посадові особи, уповноважені на те обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями (статті 149-1, 121-3)»;

з) доповнити главою 28-А такого змісту:

«Глава 28-А

ПРОВАДЖЕННЯ ПРО ВИКОНАННЯ ПОСТАНОВИ

ПРО ТИМЧАСОВЕ ОБМЕЖЕННЯ АБО ПРИПИНЕННЯ
ФУНКЦІОНУВАННЯ ВЕБ-САЙТУ, НОМЕРІВ ТЕЛЕФОНІВ ТА ІНШИХ
ЗАСОБІВ ЗВ'ЯЗКУ

Стаття 312-1. Органи, що виконують постанови про тимчасове обмеження або припинення функціонування веб-сайту, номерів телефонів та інших засобів зв'язку

Постанова тимчасове обмеження або припинення функціонування веб-сайту, номерів телефонів та інших засобів зв'язку виконується державним виконавцем.

Стаття 312-2. Виконання постанови про тимчасове обмеження або припинення функціонування веб-сайту, номерів телефонів та інших засобів зв'язку

Виконання постанови про тимчасове обмеження або припинення функціонування веб-сайту здійснюється шляхом заборони інтернет-провайдерам надання послуг з доступу користувачам мережі інтернет до ресурсів та сервісів на відповідному домені.

Виконання постанови про тимчасове обмеження або припинення функціонування номерів телефонів та інших засобів зв'язку здійснюється шляхом заборони надання телекомунікаційних послуг щодо таких номерів телефонів та засобів зв'язку особами, які надають такі послуги»;

2) Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, стор. 1234, стаття 158):

а) пункт 24 частини першої статті 7 після слів «залізничним та повітряним транспортом» доповнити словами «перевезення пасажирів на таксі»;

3) Закон України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20, стаття 190):

а) статтю 16 доповнити пунктом сімнадцять такого змісту:

«17) дотриманням інформаційно-диспетчерськими службами таксі та інформаційно-диспетчерськими службами легкових автомобілів на замовлення вимог чинного законодавства в галузі перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

б) статтю 20 доповнити пунктами дев'ять, десять, одинадцять, дванадцять, тринадцять та чотирнадцять такого змісту:

«9) формує мережі стоянок таксі в аеропортах, автомобільних та залізничних вокзалах і станціях, інших інфраструктурних об'єктах, де є попит на послуги з перевезення пасажирів на таксі, або вулично-дорожній мережі, якщо такі об'єкти розміщено за територією населеного пункту;

10) здійснює видачу ліцензій на перевезення пасажирів на таксі та внесення до Державного реєстру автомобільних перевізників відомостей про автомобільного перевізника на таксі, автомобільного перевізника легковими автомобілями на замовлення, про транспортні засоби, які використовуються при наданні послуг з перевезення пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення, про водіїв та уповноважених осіб автомобільних перевізників на таксі та про водіїв автомобільних перевізників легковими автомобілями на замовлення;

11) забезпечує включення суб'єктів господарювання до Державного реєстру інформаційно-диспетчерських служб таксі та інформаційно-диспетчерських служб легкових автомобілів на замовлення;

12) забезпечує включення суб'єктів господарювання до Державного реєстру автомобільних перевізників;

13) здійснює акредитацію інформаційно-диспетчерських служб таксі та інформаційно-диспетчерських служб легкових автомобілів на замовлення як операторів Державного реєстру автомобільних перевізників;

14) здійснює в межах своїх повноважень перевірку дотримання інформаційно-диспетчерськими службами законодавства у сфері перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці».

4. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність до вимог цього Закону;

2) розробити та затвердити ліцензійні умови перевезень пасажирів на таксі та правила перевезень пасажирів на таксі;

3) розробити та затвердити правила перевезень легковими автомобілями на замовлення;

4) забезпечити приведення іншими органами державної виконавчої влади їхніх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

5) у шестимісячний строк розробити та подати на розгляд Верховної Ради України проект закону України, який регулює засади самоврядування автомобільних перевізників на таксі та автомобільних перевізників легковими автомобілями на замовлення.

**Голова
Верховної Ради України**